Ч. 116. Недїля 25 мая (7 червня) 1903. Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім недїль і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

(До ситуациї. — З ради державної. — З парляментарних комісий. — Японїя збройть ся.)

Праска Politik доносить: Позаяк в найблизшім часї розпічнуть ся переговори з чужими державами в справі торговельних умов, проте автономічна митова тарифа мусїла би бути як найскорше поставлена на дневнім порядку посольскої палати. Того бажає правительство як найбільше. Від того, яка доля стрітить митову тарифу, буде зависїти дальше уложене полїтичних відносин. Митова тарифа буде мати для тих відносин рішаюче значінє. — Оногдашне голосоване в квотовій депутациї становить предмет нарад в посольских кругах. Угорска квотова депутация, ухваливши з своєї сторони продовжене квоти на 10 лїт, повідомлена о ухвалї австрийскої депутациї квотової, має заявити, що єї предложене цїлком не приймає і що в тій справі не буде вести дальше нїяких переговорів. Тим способом рішене в справі роздїлу квоти полишить ся коронї.

Вчерашне засїдане палати виповнила майже в цїлости справа хорватска. Промавляв з полудневих Славян пос. Барчич, а віповідав єму п. Президент мінїстрів др. Кербер. У відповіди на закиди пос. Барчича, чому не принято депутациї хорватских послів на авдиенциї, сказав п. Президент, що правительство нїколи не стане поміж короною а одним з народів сеї половини Монархії, коли розходить ся о домашні справи Долитавщини, які не противлять ся конституцийним приписам. Однако в кождім случаю піднесе свій голос протесту, коли розходить ся о правне відношене поміж краями угорскої половини монархії а короною. Длятого становище правительства в справі просьби послів хорватских о авдиенцию було ясне, а треба додати, що нїчого не будить такого недовіря поміж обома половинами монархії як іменно то, коли одна сторона мішає ся в чисто внутрішні справи другої. — Остаточно палата ухвалила тілько другу половину внесення п. Барчича, аби подати палатї вислїд переведеного в справі подій в Країнї слїдства.

На оногдашнім засїданю австрийскої депутациї квотової референт п. Швеґель радив розклад квоти на спільні потреби держави означити в дотеперішнім відношеню (34·6% на угорску, а 65·4% на австрийску половину монархії) на час від 1903—1909 р., але заразом візвати оба правительства, щоби чим-скорше почали переговорити що-до установленя тривкої підстави до осягненя квоти, пр. після числа населення. По довшій дискусиї принято внесене п. Зедвіца, щоби дотеперішну квоту приняти на оден рік, від 1 липня с. р. до 30 червня 1904. Принято також резолюцию, домагаючу ся удержаня спільних институций, передовсїм спільної армії і постановлено подати до відомости ті ухвали угорскій квотовій депутациї. — Угодова комісия радила над 21 артикулом (про перевіз худоби). П. президент мінїстрів упевнював, що правительство при переговорах з Угорщиною енерґічно боронило інтересів сеї половини монархії, особливо що до справи безрог. Правительство має піддати ревізиї дотеперішний закон ветеринарийний і виготовляє закон що-до поборюваня туберкульози у худоби. Переходячи на галицкі справи, заявив п. президент мінїстрів, що з уваги на користний стан здоровля серед худоби в Галичинї буде дозволений вільний перевіз худоби, призначеної на заріз з 1-ої галицкої полоси. Також має ся продовжити речинець різаня худоби для 2-ої і 3-ої полоси. Правительство стоїть на тім, що на будуче перевіз худоби в краю не може підлягати більшим обмеженям, нїж перевіз за границю.

Збройне Японїї, котрої фльота складає ся вже тепер з 70 перворядних панцирників з помностию 200.000 тон, а сухопутна армія представляє поважну, на европейский спосіб уоружену і вправлену, военну силу — занепокоїли войскові круги російскі. В тім взглядї відзиває ся „Новое Время": Для нїкого не є тайною, що коли Японїя думає про війну, то тілько з Росиєю. Однак до того, щоби розпочати війну, потреба якогось зіткненя інтересів суперничих з собою держав. Тимчасом нинїшна полїтика Росиї не подає причини до такого зіткненя. Наше поведене в Манджуриї, що зма-

12)

РУСЯВЕ ВОЛОСЄ.

(З анґлїйского — А. Серджента).

(Дальше).

— Лиши ся лїпше — відповів Юрий — я не знаю, що того чоловіка сюди приводить, але нема причини, длячого би ти не мав чути, що він скаже, а для мене то цїлком рівнодушно. — Гельмонт чув в тім голосї гнївний визов.

— Скажіть, прошу вас, що маєте сказати і говоріть коротко — додав Юрий з тяжко придавлюваною лютостию, обертаючи ся до свого нового гостя.

Стефан поміняв шапку в руцї і почав говорити.

— Дївчина — сказав — Джессі Армстронґ —

Гельмонт нагле порушив ся і уважно слухав. Юрий задержав ся з рисованєм на полотнї і слухав, але не обертав ся. Єго рука все ще дрожала.

— Она була заручена зі мною — говорив Стефан дальше. — Сего року хотїли ми побрати ся. Я виглядів вже був хорошенький домок і хотїв єї пристроїти як даму. Але тепер з того нїчо; Джессі каже, що мене не хоче і на тім скінчило ся.

— Але Стефане — перебив пастор Ґельмонт скоро — якаж причина тої єї непостійности? Чому она не хоче тепер бути твоєю женою?

Настало коротке мовчане. Відтак сказав Стефан спокійним, понурим голосом:

— Спитайте радше ось того пана, пане пасторе. Він лїпше то знає, як я. То єго дїло.

— Юрий! То чей не може бути? — З єго голосу пробивав ся жаль.

Юрий скоро відвернув ся.

— Чи то ви мали сказати? — спитав, глядячи просто в очи свому обвинителеви.

— Нї, не то, пане. Я відповідав лише на питанє пастора Гельмонта — сказав чоловік чемно, але з такою самою понурою рішучостию. Вам маю я щось переказати від Джессі Армстронґ.

— То говоріть.

— Она веліла менї сказати, що лежить недужа в шпитали і умови чи зобовязаня, чи що то може бути — ви будете то найлїпше знати — не може додержати. Она бояла ся, що єї бабка могла вам наговорити щось такого, що не єсть правдою. То всьо.

Юрий відітхнув лекше.

— То всьо, так. А, то добре. Я хотїв єї знов малювати, она певне дасть менї знати, як їй буде лїпше і коли взагалї схоче прийти до робітнї. — Він говорив з удаваною байдужностию, але притім дивив ся на лице Стефана.

Оба они стояли якусь хвилю напротив себе. Оствальд молодий, хороший, паньский, з грошем в простягненій руцї і видом згірдного гніву на лици, був менше приємним, як робітник в своїм грубім одязї, малий, присадкуватий, зле відживлений, але з палаючою гордостию в запалих темних очах, від чого цїле єго лице змінило ся.

— Нї — сказав коротко — за то, що я зробив, не возьму гроший. Я прийшов сюди, аби вчинити волю Джессі і аби так сказати, волю Божу. Я стараю ся робити, що добре і справедливе. Я лиш простий чоловік, а ви пан, а однако маю вам щось сказати, хоч ви, колиби справдї були образованим паном, не потребували би, аби вам пригадував ваші обовязки чоловік мого стану. Слухайте мене до кінця, прошу, бо ради Бога, я хочу говорити! Джессі покинула мене за для вас. Задля вас лежить тепер в шпитали, бо єї бабка так єї побила, що поломила їй кости за те, що занедбує свою роботу, аби з вами сходити ся. А тепер, пане, маю вам то сказати: Коли ви гадаєте зробити їй що злого, то відпокутуєте за те на сїм і на тім сьвітї.

10.

Не ждучи відповіди, обернув ся, вийшов і замкнув за собою двері. Юрий засьміяв ся коротким, вимушеним сьміхом.

— Цїла річ— чи він говорить правду?— сказав Гельмонт поважно.

гає до запевнення безпечности у власних границях і до охорони зелїзничого підприємства, на яке ми пожертвували величезні средства, не можуть станути в суперечности з японьськими інтересами. Противно доконане нами скоре піднесене Манджуриї повинно бути на руку Японії, бо та область стає з одної сторони новим ринком збуту для виробів японьского промислу, з другої сторони дає широке поле для підприємчивости японьского народу. Японія уважає себе безпосередно інтересованою справами Кореї, але ми там не стоїмо тепер на заваді Японцям. Сій правді, правда дуже сумній зі становиска російских інтересів, не перечать навіть в самій Японії. Коли японьский народ зрозуміє, що єму належить старати ся за піднесене власного добробиту, а не безцїльне побільшуванє фльоти і армії, то Японію чекає сьвітла будучність. Колиж пануючі в краю шовіністичні стремлїня не дадуть єї вступити на дорогу розсудку, то сумний єї конець дуже близький. Без жадної війни, самими безцїльними видатками на фльоти і армію, доведе себе Японія до погибели.

Новинки.

Львів дня 6-го червня 1903.

— **Є. Е. п. Намістник** гр. Лев Пінїньский повернув з Грималова до Львова.

— **З львівскої аепархії.** Ординация кандидатів духовного званя архиеп. львівскої і епархії станиславівскої розписана Митр. Ординариятом львівским на день 9-го червня н. ст., в котрім то дни желаючі висьвятити ся, мають явити ся у дотичної власти.

— **Руска ґімназия в Кіцмани.** Вже більше як 32 роки добивають ся буковиньскі Русини ґімназиї на провінциї. Се домагане сповнить ся вже, як доносять з Відня, небаром. Міністерство просьвіти згодило ся вже на внесок краєвої шкільної ради, щоби заснувати ґімназию в Кіцмани. Дотична позиция увійде до буджету на 1904 рік, а у вересни 1904 р. буде отворена ґімназия в Кіцмани. До сього часу має постарати ся місто о відповідні убікациї.

— **Іспит зрілости** в реальній школї в Тернополи здали отсї абітурієнти: Ант. Бернгардт, Михайло Брояковский, Ур. Фрайлїх, К. Фуко, Авр. Гіршберґ, Бор. Гіршгорн, Григорий Гуменюк (екстерн.), Іван Яремко (з відзн.), Василь Калїцун (екст.), Омелян Климащук, Каз. Кочоровский, Каз. Кучиньский, Н. Нусбавм, Мик. Поцалуйко, Дмитро Пігут (екстерн.), Гірш Розмарін, Н. Сафір, Йосиф Шмаюка (з відзн.), В. Словіковский, Петро Стахевич, Х. Штайншнайдер, Юлїян Тучапский, В. Унтерберґ. Поправку одержало 4 абітурієнтів, одного репробовано на рік, а одного без точного означеня реченця.

— **Посьвячене** ново побудованого дому „Рускої Міщаньскої Читальнї“ в Снятинї відбуде ся в понедїлок дня 8 червня с. р. о годинї $11^1/_2$ перед полуднем. Того самого дня наступить отворене читальняного города і кругольнї. В слїд за тим відбуде ся о годинї $5^1/_2$ Концерт міщаньскої читальнї і хору читальняного з отсею програмою: 1. „Зазвенїмо“, хор мужеский. 2. Молитва, хор жіночий з орхестрою. 3. Велія слава Єго, псалом, хор мішаний. 4. Коломийка, композ. Т. Кобриньского, орхестра. 5. Христос Воскрес, декламация. 6. а) Не згасайте ясні зорі, хор мішаний. б) Піснї народнї, композ Т. Кобриньского. 7. Кадриль, композ. Т. Кобриньского. 8. Восхвалю імя, псалом, хор мішаний. 9 Чом рiченько, хор мішаний. — По концертї відбуде ся забава з танцями. — Вступ: Крісло першорядне 1 К, другорядне 60 сот., місце стояче 30 сот. — *Видїл.*

— **Новий театр у Львові** повстає при ул. Кохановского ч. 23. Поставлено там на взір лїтних театрів варшавских будинок, в котрім буде давати представленя що вівтірка, четверга, суботи і двічи в недїлю теперішний т. зв. театр людовий. Як зачувати, театральна дружина буде складати ся з незлих сил, причім гостинні виступи нерворядне польских акторів є також запевнені. Торжественне отворене і посьвячене сего театру відбуде ся в недїлю 7-го с. м. рано, а вечером сего дня наступить перше представлене.

— **Крадїж цїлого воза з грішми.** Онодї подали ми звістку, що візник почтовий вкрав в Будапештї цїлий віз почтовий, в котрім знаходило ся майже пів міліона корон золотом і сріблом. Тепер наспіла вість, що полїция арештувала брата візника Мічни, яко підозріного о спілку в крадежи. Віз найдено в якімсь ярі при гостинци; він складав ся з двох частий: скринки, в котрій були сховані металеві гроші і другої передїлки, в котрій були знов инші вартістні річи. Скринки не могли злодії розбити, за то з другої передїлки забрали 28.000 корон. За злодіями кинув ся був цїлий відділ полїцистів навіть на самоїздах, але аж о 2 год. рано по-сповненю крадежі знайшли віз коло села Ракошфальва. На кізлї був ще капелюх Мічни, але він сам пропав без слїду. Вчера зголосив ся на полїцию якийсь чоловік іменем Лєгар, котрий сказав, що Мічна взивав єго вже давно до спілки у великій крадежи, але він Лєгар не пристав на то. а не зробив нїякого донесеня, бо Мічна був найлїпшим приятелем.

— **Злодїйска трійка.** Вчерашної ночи вкрав хтось Михайлові Лешкову 9 курок і 37 яєць. Лешків рано пішов зараз на ринок і тут пізнав свою курку у якоїсь молодої жінки. Жінка стала доказувати, що то єї курка, але Лешків мимо того казав єї арештувати. Показало ся, що она називає ся Анна Карлик і мешкає при ул. Бальоновій зі своїм коханком Казимиром Липановичем у сторожа дому Теодора Денеґи, потованого злодія. Полїция зробила зараз ревізию в помешканю Денеґи і знайшла кілька курок Лешкова, а крім того в куфрі Денеґи множество дорогих річий, як всілякі біжутериї, біле і т. и. Куфри віддано властителеви, річи походячі очевидно з крадежи, забрано на полїцию, а злодїйску трійку замкнено до арешту.

— **Страшна туча з хмароломом** навістила дня 4 с. м. місцевість Індію в сирмскім комітатї на Угорщинї. Насамперед впав страшенний град а відтак через чотири години падав так зливний дощ, що нараз всї поля станули під водою. Чого на полях град не вибив, то замулила вода. В самім селї від граду, дощу і вихру двайцять хат по части зовсїм завалило ся, по части так ушкоджені, що люди не можуть в них мешкати. В місцевім ставі вода так була прибрала, що стояла на метр висше, як звичайно, а всю рибу винесла на поля.

— Правду? Як то?

— Не гнївай ся на мене, друже, що я о то питаю — сказав Гельмонт дуже сердечно.— Ти знаєш, ми жили так довго як братя з собою, що я не можу відвернути старати ся о тебе. А та дївчина Джессї Армстронґ, то так сказати-б — одно з моїх дїтий. Она в послїдних пятьох лїтах учила ся у мене біблїї — і звичайно все приходила до мене зі всїми своїми справами. Я маю деяке право стерегти єї, аби она не потерпіла що злого.

— Від мене не зазнає нїчого злого, будь певний. Ти так само злобний, як той божевільний Ер.

— Чи ти справдї говориш поважно Юрий? Чи ти не ошукуєш — не підходиш тої бідної дитини в який спосіб?

— Честне слово даю, що нї. Більше чей не можу сказати, правда?

— Коли так — то даруй, що спитаю — ті сходини між вами, о котрих він говорив —

— Ах, до чорта, Франц, чейже мужчина може поцїлувати хорошу дївчину і не потребує єго нїхто в той спосіб потягати до відвічальности — відповів Оствальд, котрому здавало ся, що повинен попасти в гнїв, замісць говорити так, як єму серце велїло.

— Я ще чув ще, аби ти коли так говорив, Юрий — сказав пастор, що не хотїв допустити до нїякого гніву — але з огляду на становище Джессї Армстронґ і з огляду на мою участь супротив неї, надію ся, що ти залишиш вказувати їй свою прихильність в той дивний спосіб.

Юрий не відповів єму нїчого.

— Я не трачу надії — сказав пастор, піднимаючись з свого крісла — що розлад між ними знов вирівнає ся. Стефан в тій хвили в дивнім настрою — але то правда, що Джессї з ним зірвала і то загнало єго в руки армії спасения. Може она знов надумає ся, а тодї — ви менї здасть ся — стане і він знов розумним.

— То лиш певна річ, що она не має найменшої причини за такого простака віддавати ся — воркнув Юрий крізь зуби.

— Він буде для неї дуже добрим. Джессї добра — і як ти кажеш — хороша дївчина, але она неспосібна підняти ся понад уровень свого стану. Чи не годиш ся в тім зі мною?

Настала мала перерва, заки Юрий відповів уперто:

— Нї.

— Чи можливо, Юрий, аби ти про те думав — але то не може бути!

— Лїпше зробиш, як не будеш нїчого питати. Я не хочу дївчину зробити нещасливою; лише ти тим не жури ся.

— Чи ти може залюблений в ній?

— А як би так було, то що тобі до того? — спитав Юрий гнївно.

Знов настало коротке мовчане.

— Бачу, що не можу тебе о нїчо питати — сказав Гельмонт і відвернув ся — але прошу тебе, Юрий, розваж, що робиш. Ти певне не схочеш славу і щасте дївчини знищити, але з другої сторони, оженити ся з нею значно би себе самого знищити і єї зробити нещасливою.

— Я знаю, Франц, що ти добре менї желаєш і я дурний, що обиджую ся — сказав Юрий, котрого понуре лице трохи прояснило ся. — Але ти справдї трохи несправедливий супротив мене. Я скажу тобі колись всьо і ти сам тодї осудиш, чи я зробив добре чи зле.

Усьміх розъяснив лице пастора Гельмонта.

— Вірю тобі, Юрий — сказав і подав єму руку — і я знов спокійний. Прости, коли я на хвилю сумнївав ся о тобі. Тепер мушу іти. Прощай. А відвідай мене коли.

— Прощай — відповів Юрий. — Ти знаєш, що я вскорі виїджу до Норвеґії, але перед відїздом зайду до тебе.

Гельмонт вийшов з своїм провідником, і коли двері за ним замкнули ся, надїв Оствальд чим скорше инший сурдут, замкнув свою робітню, прикликав переїзджаючого фіакра і поїхав до шпиталю сьв. Вартоломея.

Очевидно єго не впустили. Він прийшов не в означеній годинї і не того дня — було цїлком неможливо дістати ся до Джессї, коли не хотїв зробити з того такої важної події, щоби обудити цїкавість цїлого заведеня. Але й так вже звернув він на себе увагу у лїкаря і доглядачок, котрі мали службу в сали, де лежала Джессї.

— Тут мусить бути любовна істория — сказав один до другого, коли вкінци Оствальд відійшов, не осягнувши, чого хотїв.

— Дївчина заручена з молодим столярем, що вчера був у неї; она не має нїчого спільного з такими панами — казала доглядачка поважно і від тої хвилї глядїла на Джессї недовірчиво.

Юрий вже на слїдуючий день прийшов знов і уважав себе богато нагородженим Джессиним тихим і радістним скриком і румянцем, який появив ся на єї блїдім лици. Але він не міг їй богато сказати. Одна з доглядачок крутила ся безнастанно коло них і здавало ся, підслухувала всьо, що він говорив. Зі взгляду на Джессї саму міг він відважити ся заміните з нею кілька звичайних слів. „Буду тїшити ся, як вийдеш“ — шепнув їй до уха, „Ти чей прийдеш до мене, як буде тобі лїпше, Джессї?“

Дївчина відповіла „так,“ але коли він відійшов, залила ся сльозами і плакала, аж оглядачка розгнївала ся і сказала, що того пана нїколи не пустить. Але она не бачила карточки, яку він звинув і втиснув недужій в руку. Картка мала лиш кілька слів: „Держи голову просто, люба моя, ти вскорі прийдеш до мене. Я був би скорше зявив ся, колиб був знав, де ти була. Люблю тебе все, моя єдина, солодка. Твій вірний суджений Юрий.“

Але він не зважав на то, як тяжко було

— **Щастє дитини.** На образах можна иноді побачити як маленька дитинка сидить на шинах зелізничих і бавить ся цьвітами а за нею над'їзджає поїзд і грозить дитині страшною смертию. Вже сам такий образ робить на чоловіка велике враженє, о скількож страшнїйше мусїла представляти ся слїдуюча сцена: В Шенбах коло Аж в долїшній Австриї сидїла минувшої суботи по полудни чотиролїтна дитина, хлопчик ткача Антона Маркґрафа, на шинах в хвили, коли як-раз над'їхав тяговий поїзд. Машиніст на льокомотиві побачив дитину на шинах, але мимо всего напруженя не міг вже вздержати поїзду. В тій хвили, коли хлопець схопив ся втїкати, машина перевернула его і цїлий поїзд переїхав поволи понад ним. Коли наконець поїзд вздержано, дитина на радість і диво всїх, що то видїли, вилїзла з під послїдного ваґона і побігла живо дальше. Крім того, що хлопець в кількох місцях здер собі незначно шкіру на тїлї, не стало ся єму впрочім нїчого.

— **Потвора.** З Яворжна доносять, що там прийшла на сьвіт дитина, дівчинка, що мала два лиця сполучені з собою, троє очий, два носи, два роти і двоє ушей. Дитина вмерла в кілька хвиль по народженю.

— **Тайна небіжчика.** В шпитали в Будапештї помер тими днями якийсь 29-лїтний Юлий Вомкаль, волоцюга, котрого мали відставити шупасом до місця приналежности. В его одїню знайдено картку з написию „Тайна" і заявою, що він Вомкаль перед десяти роками украв з дорозї з Відня купцеви Картмерови 14.000 зр. і ті гроші дав братови Матієви, котрий втїк з ними до Америки. Брат там розбогатїв, але не прислав єму анї шелюга. Вомкаль подав і адрес брата в Новім Йорку. Дирекция шпиталю віддала ту картку поліциї.

— **Померла** Модеста Куницка, фундаторка стипендиї, дня 4 с. м. в Станиславові, в 50 році житя.

Телеграми.

Відень 6 червня. П. Президент міністрів др. Кербер радив вчера довірочно з парляментарною комісиєю Кола польского. Наради тревали $1\frac{1}{2}$ години і держать ся в тайнї.

Будапешт 6 червня. Сторонництво независимости і т. з. партия 1848 р. відбули вчера засїданє під проводом Кошута і ухвалили дальше вести обструкцию.

Берлин 6 червня. Цїсар Вільгельм II що перебуває тепер в Франкфуртї над Меном, приймив — як кажуть — запрошенє архикнязя Фридриха і прибуде в осени на Угорщину на лови, а при тій нагодї відвідає Цїсаря у Відни.

Льондон 6 червня. Льорд Сельсбері нагле тяжко занедужав.

Константинополь 6 червня. Австро-угорский корабель военний „Відень" відплив вчера з Солуня.

Надіслане.

— **Добре часом комусь пригадати,** що о чімсь пожиточнім забув, або щось користне перевидїв. Вже від десяти лїт перестерігаємо родини для власного добра, щоби звичайній каві надати той для здоровля так пожиточний додаток Катрайнера Кнайпівску каву солодову. На жаль треба ще численним матерям і господиням пригадувати, що Катрайнера Кнайпівска солодова кава есть одинокою домішкою, котра не лиш смак кави поліпшає, але робить єї заразом нешкідливою здоровлю людскому, бо надає їй власности солоду, котрий дуже спасенно дїлає на орґанїзм чоловіка. Катрайнера Кнайпівска солодова кава має також і тоту свою непорівнану вагу, що можна єї чисту, то есть без домішки звичайної кави уживати, в тих случаях, де лікарі забороняють каву звичайну уживати, заступає єї зовсїм Катрайнера Кнайпівска солодова кава. Ті добрі прикмети солодова кава посїдає лиш в ориґінальних пачках Катрайнера, але всїлякі підробльованя, або кава солодова продавана на вагу, есть звичайним паленим солодом, котрий нїколи тих добрих свойств мати не може.

— **Пригадка.** Час замовляти книжки на премії! Канцелярия Тов. педаґоґічного пригадує в тій справі всїм Радам шкільним місцевим, сьвященикам і учителям, що при безпосередних замовленях на квоту 10 кор. дає 10% опусту, просить однак, щоби замовляти вчасно т. є. в першій половині червня і то на адресу: Ольга Барвіньска ул. Собіщини ч. 5. За точність в пізнїйших замовленях канцелярия не відповідає, бо тогдї годї все на час опакувати і вислати Книжки висилаєсь лишень за готівку або за послїплатою. На фрахт і почтову посилку просить ся при грошевих посилках долучати, бо канцелярия не в силї порта оплачувати. Крім поданих в нім книжок вийшли: ч. 104 Повісти Ярошиньскої, цїна 24 с., оправна 40 с.; ч. 105 Мами. Нарис Віри Лебедової, цїна 20 с.; ч. 106 Ів. Франка: Абуказемові капцї, цїна 60 сот., оправна 90 с.; ч. 107 Др. Пачовский: Народні думи П. часть 55 с., оправна 85 с.; О. Глодзїньский: Огород шкільний, цїна 50 сот.

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодїжи. Цїна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодїж шкільна, але всї, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житєписи і погляду на лїтературну дїяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі поясненя і нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

Джессі читати недрукованє письмо і тому не написав листу виразнїйше як звичайно. Джессі відчитала кілька слів, особливо любовні імена, але загальний зміст листу був для неї незрозумілий а она встидала ся доглядачки або котру з приятельок поміж недужими просити, аби їй письмо відчитали. Єї сльози плили головно зі злости на то, що не уміла відчитати, що Юрий написав.

— Ви, як видко, маєте дуже богато знакомих — сказала одна женщина, коли Оствальд відійшов. — За одного з них ви віддаєте ся, чи так? За того робітника?

— Нї — відповіла Джессі слабим голосом.

— Ну, то цїлком неправдоподібне, аби той другий з вами оженив ся — сказала жінка, глумливо усьміхаючи ся — бо то був не аби який пан, о скілько я замітила.

Блїді лиця Джессі нагле почервонїли, але она нїчого не відповіла. Притиснула лице до подушки і гірко плакала.

Коли днї минали, а она не бачила більше Юрия Оствальда, почала вірити, що слова тої женщини правдиві і що такий пан, як він, вже більше про неї не думає. А справа була така, що пастор Гельмонт довідав ся про відвідини Юрия Оствальда і так рішучо розмовив ся з своїм свояком, що той не важив ся прийти другий раз. Він з палячою нетерпеливостию дожидав дня, коли Джессі має вийти із шпиталя, а дотого часу уважав найлїпшим нї писати їй нї до неї навідувати ся. Він не знав, на які муки непевности виставляє дївчину его мовчанє.

Любов Джессі до Оствальда збільшила ся в шпитальній самотї в десятеро. День в день занята тяжкою напружуючою працею а в ночи надто утомлена, аби думати, не мала доси досить вільного часу, аби гадати про прекрасні прикмети любого. Але в тих напів сонних перервах нападів болю і пізнїйше, коли пережила богато годин розмірно вільна від недуги, уявлялось їй заєдно лице Юрия — хороше і благородне — як сонний привид. Она не гадала о нїчім иншім і о нїкім. Стефан Ер і его гірке розчарованє не єствували для неї, а єї житє з бабкою і увесь нужденний світ немов завмерло.

Она мала вдачу незвичайно привязувати ся до людий, самоволя і грубість майже не впливали на любов, яку она оказувала тим, котрі були колись добрі супротив неї. Навіть для бабки, котра єї била, була дуже прихильна і вірна як пес. Джессі була-б не мала сили стати перед судом як сьвідок против своєї бабки за побитє. Она не знала гнїву, уміла лиш терпіти і прощати. То була основа єї вдачі.

Коли вкінци на стілько подужала, що могла вийти зі шпиталю, мусїла наслухати ся цїлої купи напімнень і пересторог.

Сьвященик заведеня як і доглядачки гадали, що она на дуже небезпечній дорозї. Они говорили з нею про єї заручини із Стефаном Ером так, немов би она була его женою і хотїла від чоловіка утечи.

Они глядять на мене так як би я була яка ледащиця — говорила Джессі сама до себе. А то також Гельмонт був причиною того всего. Він справдї журив ся, що стане ся з Джессию і робив що міг, аби єї будучність забезпечити. Упросив одну паню, аби она приймила єї до себе і зробила з неї швачку. Пані прийшла раз на розмову з Джессию і заявила, що она дуже глупа, однако обіцяла, що займе ся нею після своїх сил. Пастор постарав ся о виправу, купив хороший куфер і до него зложено єї річи. Фіякер заїхав перед ворота шпиталю і до него всаджено бідну Джессю без супротивленя і безнадійну. Візникови подано адресу і дївчину відослано. Але она не доїхала до місця призначеня. Коли фіякер задержав ся перед домом пані, був ще на нїм привязаний шнуром куфер, але Джессі щезла.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

На всякий десяток кос даю одну косу і камень безплатно, то есть даром.

Довгота в центиметрах	65	70	75	80	85	90	95	100
за одну штуку в каменем Кор.	2·10	2·20	2·30	2·40	2·50	2·60	2·65	2·70
на 5-кигр. посилку іде штук	16	15	14	13	13	13	12	12

Карпатскі срібно-сталеві коси мають тонке як папірок, легке як перо полотно, котре тне як бритва найтвердшу (псянку), то есть гірску траву і збіже; що тілько попаде під неї, перетинає за одним замахом; на стопу тілько незначно зуживають ся і мозольну роботу хліборобa на половину лекшу роблять. Приятна, легка робота на поли справляе радість всякому хліборобови, тому всякий косить тілько карпатскими срібно-сталевими косами.

Серпи озубрені з анґлійскої сталї дуже добре жнуть збіже і легко перетинають, так, що не чути в руках. Поручаю Вам, милі Сестри, хто замовить 20 штук серпів, дістане 2 даром.

Цїна за одну штуку 30 кр., то є 60 сот.

На всяке замовлене треба прислати 2 корон задатку, без задатку не висилаєсь нікому. На жадане цїнники даром і оплачено, просить запамятати нашу адресу. З почтенем:

Александер Копач,

Струтин вижний, п. п. Долина коло Стрия.

Стация зелїзницї Мушина-Криниця
з Кракова 7 *год.*
зі Львова 11 *„*
з Пешту 12 *„*

Ц. к. ЗАВЕДЕНЄ ЗДРОЄВЕ
Криниця (в Галичинї)

Найзасібнїйша щава зелїзиста.

В місци:
почта *три рази денно*, телеґраф, аптика.

Положенє гірске в Карпатах 600 метрів над пов. моря. Від стациї зелїзничої година дороги битої, добре утриманої.

Средства лїчничі: Жерело головне і Слотвинка, жерело Йосифа дуже сильної щави вапнево-маґнезіово-содово-зелїзистої.

Купелї мінеральні насичені богато вільною вуглевою кислотою, огрівані методою Шварца. Купелї річні, сонїчні, електричні, масаж, лїчене теренове.

Дуже успішні купелї боровинові, купелї ґазові з чистої вуглевої кислоти.

Скарбове заведене водолїчниче під управою специялїста д-ра Г. Еберса, заведенє диететичне, заведенє ґімнастичне.

Клїмат вміцняючий, підальпейский. — Води мінеральні краєві і всякі заграничні.

Кефір, жентиця, стерилїзоване молоко.

Лїкар заведеня др. Л. Копфф з Кракова, стало цїлий сезон ординуючий. — Кромі того в сезонї 1902 року ординували: др. І. Аронзон, др. З. Ашкенази, др. М. Церха, др. К. Дембіцкий, др. Л. Ґліксман, др. А. Льоренцкий, др. Т. Тишецкий, др З. Вонсович, др. Е. Зарицкий, др. С. Пйотровский, др. В. Скурчевский.

Просторий парк шпильковий взірцево урядженнй около 100 моргів. Фреквенция в 1902 роцї 6343 осіб. Сезон від 15 мая до 30 вересня. В маю, червни і вересни цїни купелий, помешкань в домах скарбових і страв в гостинници дому здроєвого о 25% низші. В місяцях липпи і серпни не дістають убогі улекшень, як увільнення від такси здроєвої і т. и.

Висилка води мінеральної криницкої від цьвітня до падолиста. Склади у всїх більших містах в краю і за границею.

Подрібних інформаций удїляе, брошури і цїнники розсилає на жадане

Ц. к. Заряд здроєвий в Криницї.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).